

A POSSIBLE TYPOLOGY OF SYNTAGMS IN CONTEMPORARY ROMANIAN

Valentin Roman

PhD, "Babeș-Bolyai" University of Cluj-Napoca

Abstract: Our paper aims at presenting a typology of syntagms and, consequently, 'rehabilitating' of this concept (i.e. syntagm). Therefore, we express our reservations about the existence of a syntactic unit called 'phrase' in the Contemporary Romanian Language, which may be divided into syntagms and which is rather a discursive-pragmatic unit.

The criteria of classification the syntagms are according to the connector – subordinative and coordinative syntagms - and according to the level the connector places its terms: intraclausal and interclausal. Subordinative syntagms may be: nominal, adjectival, verbal, predicative, adverbial and interjectional, which may be classified in subsyntagms. Coordinative syntagms are found both to a interclausal level and interclausal level. Intraclausal syntagms include all the phenomenalizations, except for the predicative syntagm, and interclausal syntagms include only the verbal and predicative syntagms.

Keywords: phrase, syntagm, subsyntagm, relation, syntactic unit

0. Grupul sintactic și sintagma. Două unități?

*Termenul **grup sintactic** este utilizat mai ales în lucrările de orientare generativ-transformațională și funcționalistă, pe când cel de **sintagmă** apare cu precădere în lucrările de orientare structuralistă. (Roman, 2015: 563; Roman, 2018: 8 sqq.) Deși multe lucrări și articole de specialitate admit existența atât a unui grup sintagmatic, cât și a sintagmei, susținem că, de fapt, poate fi reperată doar sintagma. (Roman, 2015: 563)*

Grupul sintactic poate fi descompus, în mod obiectiv, întotdeauna în sintagme (binare, prin definiție), ceea ce înseamnă că grupul nu poate fi o unitate subordonată, pentru că el nu reprezintă un întreg de sine stătător, o unitate individuală. (Ibidem, p. 564; Roman, 2018: 73) Referindu-se la diada grup sintactic - sintagmă, G.G. Neamțu e de părere că grupul sintactic nu are o structură obligatoriu binară, pe când sintagma este exclusiv binară, nesubordonată unei unități superioare. (Neamțu, 2016: 38)

Prin urmare, în timp ce grupul reprezintă latura comunicativă și funcțională a limbii, putând fi interpretat ca o „unitate” de conținut (și nu o subunitate comunicativă a limbii), pentru că are o putere mai mare de ancorare în situația de comunicare, prin relația de referențialitate, sintagma reprezintă o unitate structurală binară, cu o structură bine determinată, aparținând, astfel, mai degrabă sistemului sintactic, dată fiind capacitatea sa de asociere a T-ilor [i.e. termenilor] pe baza unui relatem (coordonator sau subordonator). (Roman, 2015: 563-564; Roman, 2018: 95)

1. Criteriile de clasificare a sintagmelor

În lucrările de specialitate, se constată că nu există un punct de vedere unitar referitor la criteriile de clasificare a sintagmelor, ceea ce duce, de cele mai multe ori, la suprapunerea unor criterii sau supralicitarea altora. (Roman, 2018: 113)

Cele mai multe sintagme se realizează pe baza relației de subordonare, astfel că vom avea în vedere, în primul rând, o clasificare a sintagmelor în funcție de Tr [i.e. termenul regent], urmând ca acestea, la rândul lor, să permită o subclasificare în funcție de

particularitățile morfologice și sintactico-semantice ale Tr și ale Ts [i.e. termenul subordonat]. (Roman, 2018: 115)

Mai jos, avem în vedere doar clasificările sintagmelor în funcție de două mari criterii, respectiv după relatem – *subordonative* și *coordonative* – și după nivelul la care R [i.e. relatemul] își plasează T-ii – *intrapropoziționale* și *interpropoziționale*. (*Ibidem*, p. 116)

1.1. Clasificarea sintagmelor după relatem

În ceea ce privește relatemul (subordonator sau coordonator), sintagmele se clasifică în *subordonative* (în interiorul acestora se realizează un raport de subordonare) și *coordonative* (în interiorul cărora se manifestă un raport de coordonare). (*Ibidem*, p. 116)

1.1.1. Sintagmele subordonative¹

În cadrul acestor sintagme, raportul de subordonare se realizează prin flexiune cazuală, primă și secundă (caz₁), joncțiune (caz₃), aderență, acord adjectival (caz₂).

Observație: *Subliniem faptul că toate sintagmele din cadrul acestui tip de sintagme sunt clasificate în funcție de Tr, iar subsintagmele sunt clasificate în funcție de Ts. De asemenea, considerăm că în sintagmele și în subsintagmele identificate aici Ts-ul își păstrează calitatea de funcție, în accepția de contractant, selectant, al unui T, Tr.* (Drașoveanu, 1997: 47 apud Roman, 2018: 119) Astfel, în sintagma *carte (Tr) de (Rs) citire (Ts)* D.D. Drașoveanu admite că *Rs formează împreună cu un Ts un grup; acest grup reprezintă o funcție* [s.n.] [...]. (Drașoveanu, 1997: 47)

1.1.1.1. Sintagma nominală

A. a) Subsintagma nominativă (N₁): *Râul Someș trece prin Cluj; Suntem în anul 2018.*²

Observație: Menționăm că nu folosim termenul de *subsintagmă* pentru a considera că un anumit tip de sintagmă ar avea, la rândul ei, vreo sintagmă subordonată, ci îl folosim doar pentru a oferi o perspectivă unitară și „fără rest” a materialului lingvistic. (Roman, 2018: 120) Sintagma este subordonativă, nu subordonatoare, realizată pe baza unui raport de subordonare în interiorul structurii binare. (*Ibidem*, p.120)

b) Subsintagma acuzativă (Ac₁): *Invidia pe rezultatele sale era mare.*³

c) Subsintagma genitivă (G₁): *alocarea unor sume de la buget în această direcție* (Ziarul financiar, 5 septembrie 2013); *Reușita căreia a muncit a fost răsplătită.*

d) Subsintagma dativală (D₁): *Preot deșteptării noastre, semnelor vremii profet.* (Eminescu, 2005: 39); *Acordarea de ajutoare sinistraților este necesară.*

Observație: În cazul *subsintagmelor acuzativă și dativală*, preferăm să nu menționăm și realizarea propozițională întrucât pronumele relative trebuie supuse procesului de decumulare, i.e. de refacere a structurii inițiale, situație în care valențele acuzativă, respectiv dativală nu mai sunt satisfăcute. Aceași observație o reținem și pentru celelalte subsintagme în interiorul cărora sunt consumate aceste valențe. (*Ibidem*, p. 121)

¹ Pentru întreaga taxonomie a sintagmelor, vezi Roman, 2018: 119-176.

² Menționăm faptul că în fiecare sintagmă și subsintagmă subliniem atât Tr-ul, cât și Ts-ul.

³ D.D. Drașoveanu consideră că în acest enunț nu avem un atribut prepozițional, ci un „atribut acuzativ” (Drașoveanu, 1997: 131), unde pe este flectiv, diferit de pe prepoziția. (*Ibidem*, p. 131) Tot pe flectiv avem și în Îl invidiază pe Ion., aici construind, prin același Ac₁, un complement direct. (*Ibidem*, p. 132)

e) **Subsintagma prepozițională** (Ac₃, G₃, D₃ sau caz Ø): *iată câteva soluții la problemele cu care ne confruntăm.* (Adevărul, 30 iulie 2013);

Acest tip de subsintagmă cuprinde și **subsintagma partitivă**, care are la bază raportul semantic parte – întreg, *relație care se stabilește aprioric între un nume al părții și un nume al întregului.* (Nedelcu, 2009a: 123)

f) **Subsintagma acordată** (caz₂): *Învățământul universitar este într-o goană ne bună pentru a-și asigura finanțarea [...]* (Adevărul, 31 iulie 2013).

g) **Subsintagma aderentă** (caz Ø): *Pomigemând de roade însoțesc drumul.;*

B. Un subtip, nu o subsintagmă, al sintagmei nominale îl reprezintă **sintagma posesivă**. În cadrul acestei sintagme, avem în vedere două fenomenalizări: **al** + posesiv/G₁ și structurile cu dativul posesiv, situație în care vorbim de o **subsintagmă dativală posesivă**. (Roman, 2018: 125)

De asemenea, menționăm faptul că această sintagmă posesivă este constituită pe baza unui Tr (**al**) (Roman, 2018: 126-129): *un caiet al meu*, iar subsintagma dativală posesivă este generată în jurul unui dativ posesiv în calitate de Ts: *Ți-am găsit cartea.* (Roman, 2011: 83-95; Roman, 2018: 129-141)

1.1.1.2. Sintagma adjectivală

În cadrul acestui tip de sintagmă, vom avea în vedere și realizările participiale cu valoare exclusiv adjectivală.

În cadrul acestei sintagme, reținem următoarele subsintagme:

A. Subsintagma completivă

A.1. Subsintagma completivă dativală: *Uite fragi, ție dragi [...]* (Barbu, 1973: 66);

A.2. Subsintagma completivă prepozițională: *Cer plin de rodul toamnei îmi flutura – tartane [...]* (Blaga, 1982: 88);

Observația₁: Considerăm că și în sintaxa limbii române ar putea fi reperat un *complement al adjectivului*, diferit de complementul prepozițional. Vezi, în acest sens, Roman, 2008: 248-254.

Observația₂: În ceea ce privește subordonarea locuțiunilor adjectivale (*în stare, cu stare, de seamă* etc.), G.G. Neamțu admite că mijlocul de subordonare a Ts-ului față de acestea îl constituie aderența, nu prepoziția, întrucât locuțiunea adjectivală, ca orice locuțiune este o îmbinare fixă, un construct, având comportamentul unui adverb. (Neamțu, 2007: 128 apud Roman, 2018: 142)

B. Subsintagma circumstanțială: *Este tristul, veșnic singur, sufletul al meu ș-al tău.* (Cărtărescu, 2007:93);[Ei/Ea] (A) *S-a mirat că ne găsește* (B) *atât de* (C) *obosiți* (D). (Eliade, 2007: 39);

1.1.1.3. Sintagma verbală

1.1.1.3.1. Fenomenalizările sintagmei verbale (Tr = verb la mod personal)

În cadrul acestei sintagme, vom identifica următoarele subsintagme:

A. Subsintagma completivă⁴

A.1. Subsintagma completivă acuzativală: *Ieri l-am întâlnit pe Mihai. A călătorit trei ore cu trenul.* Uneori, valența acuzativală este satisfăcută printr-o realizare propozițională

⁴ În ceea ce ne privește, operăm cu subclasificarea sintagmelor verbale în **completive** și **circumstanțiale** (și nu în **nominativală**, **acuzativală** ș.a.m.d.) pentru a ține seamă de grila de funcții/poziții sintactice identificate atât în gramatica tradițională, cât și în cea modernă, așa cum apar acestea în tratatele academice GALR (2005/2008) și GBLR (2010). Pe de altă parte, menținem aceeași subclasificare și în cazul sintagmelor verbale cu Tr verb la mod nepersonal din considerentul că aceste forme le considerăm propredicate, care prezintă aceeași grilă de funcții sintactice. (Roman, 2018: 144)

(relativă sau conjuncțională): *Acela care trăsare/Nici nu știi de unde √ și cum √* (Arghezi, 1972: 102); *Unde √ și când m-am ivit în lumină, nu știu [...]*. (Blaga, 1982: 99).

A.2. Subsintagma completivă indirectă (substantivalul satisface valența dativală (D₁) a Tr): *se adresează credincioșilor [...]* (*Dilema veche*, 2 septembrie 2013).

A.3. Subsintagma completivă prepozițională (substantivalul satisface valența prepozițională a Tr – Ac₃, D₃ și G₃): *labirintul colcăie de întrebări neformulate*. (Paler, 2009: 42); *nu aspiră la nicio explicație*. (*Ibidem*, p. 47);

B. Subsintagma circumstanțială: Mă uit în mine, ca-ntr-o chilie, / Mă uit în ceruri, în Împărăție [...] (Arghezi, 1972: 163);

1.1.1.3.2. Fenomenalizările sintagmei verbale (Tr = verb la mod nepersonal)

Sintagma verbală cunoaște următoarele fenomenalizări: *sintagma infinitivală, sintagma gerunzială, sintagma participială și sintagma supinală*, în care formele verbale nepersonale apar în calitate de Tr.

Ca și în cazul sintagmelor verbale cu Tr verb la mod personal, și în cadrul acestei sintagme identificăm aceleași subsintagme.

a) Sintagma infinitivală:

A. Subsintagma completivă

A.1. Subsintagma completivă acuzativală: *pentru a retrăi un extaz interzis și a re poziționa argumentele ratării*. (*România literară*, 9/2013)

A.2. Subsintagma completivă indirectă: *Nu e ușor a-i spune omului adevărul*.

A.3. Subsintagma completivă prepozițională: *să ne determine a vorbi de o patologie intelectuală [...]* (*România literară*, 11/2013); *Nu îi este ușor a se gândi la ce i-ai zis*.

B. Subsintagma circumstanțială: *Înainte de a ajunge în dreptul ferestrei, se opri din nou, speriat*. (Eliade, 2008: 35);

b) Sintagma gerunzială

A. Subsintagma completivă

A.1. Subsintagma completivă acuzativală: *citind volumul [...]* (*România literară*, 35/2013); *privilegiind detaliul [...]* (*Ibidem*);

Valența acuzativală este satisfăcută și printr-o realizare prepozițională (relativă sau conjuncțională): *boscorodind că sunt obligați [...]* (*Dilema veche*, 2 septembrie 2013) *ascultând cum bate ceasul, înnegrit din turn [...]* (Ivănescu, 1997: 58).

A.2. Subsintagma completivă indirectă: *Atrăgându-i elevului atenția, va înțelege*.

A.3. Subsintagma completivă prepozițională: *sprijinindu-se de stâlpul rotund* (Ivănescu, 1997: 14);

B. Subsintagma circumstanțială: *revenind către trupul înghețat al ei* (Ivănescu, 1997: 13);

c) Sintagma participială

În ceea ce privește acest tip de sintagmă, vom reține doar situațiile în care participiul are valoare exclusiv verbală.

A. Subsintagma completivă

A.1. Subsintagma completivă acuzativală: *Maria și Mihai au fost învățați gramatică de mine*.⁵

A.2. Subsintagma completivă indirectă: *Este o persoană necunoscută mie*.

A.3. Subsintagma completivă prepozițională: *Lupta începută împotriva cancerului va continua*; *Lecția învățată când trebuie nu se mai uită*.

⁵ În acest exemplu, lexemul gramatică este considerat de tratatele academice GALR (2005/2008) și GBLR (2010) CSec.

A.4. Subsintagma prepozițională: *Multă vreme a rămas apreciată de oameni.*

Observație: Suntem de părere că este necesară o distincție între *subsintagma completivă prepozițională* și *subsintagma prepozițională* pentru că trebuie să ținem seamă atât de poziția sintactică realizată (în cazul *subsintagmei complete prepoziționale*), cât și de valența prepozițională a Tr (= participiul). De altfel, doar în cadrul *sintagmei participiale* înscrinem și *subsintagma prepozițională*. (Roman, 2018: 150)

B. Subsintagma circumstanțială: *Casa este aranjată ca un muzeu.;*

Observație: Termenii subordonați enumerați permit și realizări propoziționale: *Am fost plătit pentru a-i repara mașina = Am fost plătit ca să-i repar mașina.*

C. Subsintagma atributivă: *Este o carte devenită cunoscută.* (NP);[Ei] *Erau socotiți prea inteligenți ca să fie concediați.* (PS)

Observație: Întrucât NP și PS sunt funcții adjectivale, alături de Atr. adj., toate trei având ca Tr un substantiv (la NP, în prezența verbului copulativ; la PS, în prezența verbului predicativ, iar la Atr. adj., în absența verbului) (Neamțu, 2011-2012), considerăm operantă această subsintagmă. (Roman, 2018: 151)

d) Sintagma supinală**A. Subsintagma completivă**

A.1. Subsintagma completivă directă: *E imposibil de descris scena.;* *E greu de zis cum se va desfășura activitatea.*

A.2. Subsintagma completivă dativală: *Alții se gândesc numai la făcut rău semenilor lor.;* **A.3. Subsintagma completivă prepozițională:** *Ar fi multe de făcut pentru ei.;*

B. Subsintagma circumstanțială: *E relaxant de citit în pat.*

1.1.1.4. Sintagma predicativă. Fenomenalizările sintagmei predicative

Sintagma predicativă reprezintă tot o structură binară, de tip T-R-T, și actualizează relația dintre subiect și predicat, care poate fi atât finit, cât și non-finit.

Apreciem că se impune o distincție între *sintagma verbală* de *sintagma predicativă* dat fiind faptul că *relația de subordonare a predicatului față de subiect este una realizată exclusiv prin acord, diferită de mijloacele de subordonare a complementelor (așa cum apar în gramatica tradițională) față de verb și că, în sintagma predicativă, verbul este Ts față de N₁S, pe când în sintagma verbală, verbul este Tr.* (Ibidem, p. 164)

1.1.4.1. Sintagma predicativă (Ts = verb la mod personal)

În cadrul acestei sintagme, ne vom referi strict la relația de subordonare a P (cu verb la mod personal) față de S:

La obârșie, la izvor/nicio apă nu se-ntoarce,/decât sub chip de nor. (Blaga, 1982: 243)

1.1.4.2. Sintagma predicativă (Ts = verb la mod nepersonal)

În situația în care verbul este la mod nepersonal (*propredicat*),⁶ acesta se raportează, printr-un raport de coreferențialitate, la subiectul formei verbale personale: *Ea a mers acasă, încercând [ea_i] să se liniștească.* (Roman, 2018: 166)

1.1.1.5. Sintagma adverbială**A. Subsintagma completivă**

⁶ Noțiunea de *propredicat* apare, pentru prima dată, la sintacticianul clujean D.D. Drașoveanu, în articolele sale publicate în *Cecetări de lingvistică* și în lucrarea sa cu un vădit caracter original *Teze și antiteze în sintaxa limbii române* (1997: 244 sqq.), precum și la Ștefan Hazy (de exemplu, în *Predicativitatea: determinare contextuală analitică*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1997).

A.1. Subsintagma completivă indirectă: *Te comportă asemenea copiilor.*;

A.2. Subsintagma completivă prepozițională: *sfaturile date clienților înainte de criză* (*Curierul național*, 10 iulie 2013);

B. Subsintagma circumstanțială: *Învăță mai bine decât fratele său.*

1.1.1.6. Sintagma interjecțională

A. Subsintagma completivă

A.1. Subsintagma completivă acuzativă: *Uite fragi, ție dragi [...]* (Barbu, 1973: 66);

A.2. Subsintagma completivă indirectă: *Vai mie, vai celei pedepsite cu laude.* (Blandiana, 1997: 20) .

A.3. Subsintagma completivă prepozițională: *E vai de capul lui*

B. Subsintagma circumstanțială: *Pupăza, [a zburat] zbr! Pe-o dugheană.*

1.1.2. Sintagmele coordonative

Sintagmele acestea sunt generate de relația de coordonare, manifestată prin joncțiune și juxtapunere, atât la nivel intrapropozițional, cât și la nivel interpropozițional.

În cazul coordonării, conectivul nu este în aderență cu niciunul dintre T-i, ci nonaderent, adică *se află la egală distanță de ambii termeni (Ta și Tp)*. (Drașoveanu, 1997: 47)

Observație: Menționăm că *Ta* = termenul anterior în sintagma coordonativă - și *Tp* = termenul posterior în sintagma coordonativă.

Asocierea T-ilor prin coordonare este de trei feluri: *asocierea prin adițiune (și)* (= coordonarea copulativă); *asocierea prin opoziție* (= coordonarea prin opoziție): opoziția slabă - *iar*; opoziția medie/propriu-zisă: *dar, însă* și opoziția forte: *ci.*; și *asocierea prin excludere reciprocă (sau, ori)*. (Neamțu, 2011-2012 apud Roman, 2018: 171)

În funcție de tipurile de asocieri prin coordonare, putem identifica următoarele subtipuri de sintagme:

(1) *sintagme coordonative realizate copulativ: Îmi plac gramatica și literatura. Vine și se odihnește. Îi place să citească și să asculte muzică.*;

(2) *sintagme coordonative realizate adversativ: Vrea o mașină nouă, dar nu scumpă.; Citește, dar nu învață.; Vrea să învețe, dar să nu depună efort.*;

(3) *sintagme coordonative realizate disjunctiv: Va veni azi sau mâine.; Vii sau pleci?; Vrea să vină sau să rămână?.* (Roman, 2018: 172)

a) La nivel intrapropozițional, sintagmele coordonative la nivel intrapropozițional își subsumează și alte tipuri de sintagme și subsintagme realizate pe baza unui raport de coordonare: *prin reducerea evaziunii și a fraudei fiscale, prin scoaterea din zona gri și din zona neagră a locurilor de muncă.* (*Curierul național*, 2 septembrie 2013) (Roman, 2018: 174)

b) La nivel interpropozițional, sintagmele coordonative își subsumează doar sintagma predicativă și sintagma verbală, în care Ts (în cazul sintagmei predicative) și Tr (în cazul sintagmei verbale) sunt predicate sau propredicate: *O, vin'! odorul meu nespus, /Și lumea ta o lasă;/ eu sunt luceafărul de sus, /Iar tu să-mi fii mireasă.* (Eminescu, 2005: 280) (Roman, 2018: 174)

1.2. Clasificarea sintagmelor după nivelul la care R își plasează T-ii

În funcție de acest criteriu, identificăm două tipuri de sintagme: *sintagmele intrapropoziționale* și *sintagmele interpropoziționale*.

În cadrul celor dintâi, relația se realizează în cadrul aceleiași propoziții, iar expresia relației poate fi orice relatem, în afară de cel interpropozițional. Astfel, subsumăm

acesteia toate fenomenalizările, cu excepția sintagmei predicative, al cărei Ts este generator de predicție, deci de o propoziție. (*Ibidem*, p. 175)

În cazul sintagmelor interpropoziționale, relatemul este un conectiv interpropozițional, iar T-ii sunt predicate, fie amândoi, fie unul dintre ei, dar obligatoriu al doilea. (Neamțu, 2011-2012) Prin urmare, subsumăm acestei sintagmei doar sintagmele predicative și sintagmele verbale. (Roman, 2018: 175)

2. Concluzii

Considerăm că *nu este absolut indispensabil un criteriu unitar de clasificare a sintagmelor, care să dea seamă atât de Tr, cât și de Ts și de particularitățile morfosintactice și chiar semantice ale acestora, ci credem că este mai important ca sintagmele avute în vedere să dea seamă de toate fenomenalizările posibile din limba română contemporană.* (*Ibidem*, p. 116)

Unele dintre criteriile de clasificare întâlnite în lucrările de specialitate-am păstrat în studiul de față, iar pe altele le-am asociat sau eliminat, iar *unele chiar au o altă denumire sau acoperă și alte fapte lingvistice (vezi, de exemplu, sintagma acordată, care, în general, se admite că are ca Tr un substantival aflat în imediata vecinătate a Ts-ului, fără dislocare).* (*Ibidem*, p. 116)

Pe lângă sintagmele și subsintagmele prezentate mai sus, pot fi supuse discuției și unele *sintagme problematice*, în cadrul cărora am putea cuprinde numeroase aspecte, printre care sintagmele eliptice, problema interjecției și a vocativului, precum și cea a predicatului complex/compus.

BIBLIOGRAPHY

❖ Lucrări și articole de specialitate

Drașoveanu, D.D., 1997, *Teze și antiteze în sintaxa limbii române*, Cluj-Napoca, Editura Clusium.

***, 2005/2008, *Gramatica limbii române*, București, Editura Academiei Române.

***, 2010, *Gramatica de bază a limbii române*, București, Editura Univers Enciclopedic Gold.

Neamțu, G.G., 2007, *Teoria și practica analizei gramaticale. Distincții și...distincții*, Pitești, Editura Paralela 45.

Neamțu, G.G., 2011-2012, *Sintaxa limbii române*. Curs universitar ținut la Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, Facultatea de Litere.

Neamțu, G.G., 2016, *D.D. Drașoveanu: un professore e una scuola di grammatica a Cluj*, în *România Orientale*, 29, Sapienza, Università di Roma, pp. 17-42.

Nedelcu, Isabela, 2009, *Categoria partitivului în limba română*, București, EUB.

Roman, Valentin, 2008, *The Adjective Complement*, în *Analele Universității din Oradea, Fascicula Limbi și literature modern*, pp. 248-252.

Roman, Ionuț-Valentin, 2011, *Complement indirect datival, atribut pronominal datival sau...complement posesiv?*, în *Analele Universității de Vest din Timișoara. Seria Științe Filologice*, pp. 83-95.

Roman, Ionuț-Valentin, 2015, *Grupul sintactic și sintagma, două unități?*, în *Înspre și dinspre Cluj: contribuții lingvistice: omagiu profesorului G.G. Neamțu la 70 de ani*, pp. 563-568.

Roman, Ionuț-Valentin, 2018, *Grup sintactic și sintagmă în limba română contemporană*, Cluj-Napoca, [TD].

❖ Izvoare literare, publicistice și electronice

Arghezi, Tudor, 1972, *Poezii*, București, Editura Minerva.

Barbu, Ion, 1973, *Joc secund*, București, Editura Eminescu.

Blașa, Lucian, 1982, *Poezii*, București, Editura Cartea Românească.

Blandiana, Ana, 1997, *La cules de îngeri*, Chișinău, Editura Litera.

Cărtărescu, Mircea, 2007, *Levantul*, București, Editura Humanitas.

Eliade, Mircea, 2007, *Noapți la Serampore. Secretul doctorului Honigberger*.

Biblioteca Maharajahului, Mușătești, Editura Tana.

Eliade, Mircea, 2008, *La țigănci. Pe strada Mântuleasa*, București, Editura Humanitas.

Eminescu, Mihai, 2005, *Poezii*, Constanța, Editura Steaua Nordului.

Ivănescu, Mircea, 1997, *Poezii*, București, Editura Vitruviu.

Paler, Octavian, 2009, *Mitologii subiective*, ediția a III-a, Iași, Editura Polirom.

❖ Izvoare electronice

www.adevarul.ro

www.curierulnational.ro

www.dilemaveche.ro

www.romlit.ro